

• درآمد

کارنامه علمی، سیاسی، فرهنگی، جهادی، مردمی و انبوه دستاوردهای بزرگ شیخ الشهدای مقاومت اسلامی شهید شیخ راغب حرب به رغم عمر کوتاه او قابل شمارش نیستند. حاج احمد دستماچیان سفیر پیشین جمهوری اسلامی ایران در لبنان، در این گفت گو بخشی از رویدادهای آن مقطع سرنوشت ساز از تاریخ درخشان مبارزات مردم جنوب لبنان و نقش ارزنده شهید حرب را بازگو می کند:

■ تگاهی به جاذبه های عرفانی شهید شیخ راغب حرب در گفت و گوی اختصاصی شاهد یاران با احمد دستماچیان سفیر پیشین ایران در لبنان

شیخ شهید مشعل فروزان مجاهدان لبنان بود...

و غرور آفرین مقاومت اسلامی از آن بیرون آمد که افتخار قرن و مایه مباحثات و عزت و سرافرازی تمام مسلمین و آزادی خواهان در سرتاسر گیتی گردید. شیخ راغب حرب علاوه بر پایگاه نماز جمعه، آگاهانه و با شیوه ماهرانه تعدادی از پایگاه های نور و هدایت همچون حسینیه حبشیت، کتابخانه مرکزی شهر حبشیت و مرکز فرهنگی حبشیت را تأسیس نمود تا این مراکز بتوانند ذخیره های ارزشمندی برای پرورش عناصر فهم و باشعور مقاومت باشند. او می دانست که مقاومت قهرمانانه مردم جنوب لبنان در برابر دشمن خونخواری چون صهیونیست ها قبل از هر چیزی نیاز به مسلح شدن عناصر مقاومت به آگاهی و معرفت شناسی از متون دینی و از همه مهم تر دشمن شناسی دارد.

چون اگر عناصر مقاومت فقط از روی احساس و عاطفه درگیر مبارزات سخت و کمر شکن با رژیم صهیونیستی می شدند بدون این که دشمن خویش را عمیقاً بشناسند و یا با ترفندهای او آشنا باشند، بدون تردید پس از چندی دشمن با رخنه و نفوذ در لایه های مختلف آن جریان ریشه های اختلاف و انحراف و فساد را به سان سرطانی در جسم مقاومت می دواند و از ریشه آن را به انحراف می کشاند و می خشکاند. کما این که شاهد بودیم در همین تاریخ معاصر و دو سه دهه اخیر بعضی جریانات مهم فلسطینی که اصل و اساس مبارزه را تشکیل می دادند، و به عنوان رکن اساسی مبارزات مردم منطبقه در آمده بودند چه کرد و به چه نحوی آنها را به انحراف کشاند و نابود کرد. کارشان را به جایی رسانده است که امروز به

ایشان را چگونه ارزیابی می کنید؟
شهید راغب حرب به روشنی دیده بود که جنوب لبنان، این سرزمین اینار و عشق به اهل بیت (ع)، سرزمین جبل عامل و علمای آگاه به علوم قرآن و احکام اسلام، همچون شیخ بهایی و شیخ حر عاملی و علامه محسن الامین در معرض تاخت و تاز دشمنان به دین و ناموس جامعه اسلامی قرار گرفته است. ■ ■ ■

شیخ الشهدای از ویژگی های برخوردار بود که ابعاد آن تا امروز هنوز شکافته نشده، و به مرور زمان ابعاد خودش را نشان خواهد داد. شهید راغب حرب از سه عنصر بسیار مهم ایمان، شجاعت و علم بهره های فراوان داشت.

جوش و خروش انقلابی و با الهام از راه و روش قیام امام حسین (ع) و سینه ای سرشار از عشق و حرارت به اسلام و از روی عهدی که با خدای توانای خود بسته بود، در اولین گام بزرگ، آیین نماز جمعه در شهر غیورنشین حبشیت برپا کرد. با اقامه نماز جمعه اولین خار را در چشمان صهیونیست های غاصب و خون آشام فرو برد. شیخ با تأسیس پایگاه بزرگ نماز جمعه سنگ بنایی را گذاشت که ساختمان بلند و معزز

اولین پرسش را از میزان شناخت شما از شهید راغب حرب آغاز می کنیم؟
در حقیقت سخن گفتن درباره شهید راغب حرب، شیخ الشهدای مقاومت اسلامی لبنان بسیار سخت و دشوار است. چون ابعاد وجودی آن بزرگوار بسیار فراتر از زمان خودش بود. ایشان از ویژگی هایی برخوردار بود که ابعاد آن تا امروز هنوز شکافته نشده، و به مرور زمان ابعاد خودش را نشان خواهد داد. شهید راغب حرب که از سه عنصر بسیار مهم ایمان، شجاعت و علم بهره های فراوان داشت، اگر این سه عنصر را با سه عنصر هوشمندی و پرهیزکاری و اخلاص آمیخته کنیم، بی تردید می توان گفت که شهید شیخ راغب حرب از خود شخصیت بی نظیری ساخته بود که به مقام رفیع شیخ الشهدا نایل آمد و مشعل فروزان و جاویدان نور و هدایت برای مجاهدین جنوب لبنان در برابر جنایتکاران صهیونیست شد.

در زمانی که دشمن صهیونیستی سعی داشت به منظور اجرای مقاصد فزون خواهانه خویش جوانان عزیز جنوب لبنان را در معرض انواع آلودگی ها قرار دهد، تا به راحتی بتواند به ناموس و شرافت و عزت و وطن مسلمین آن دیار چنگ اندازد، شهید راغب حرب با درایت و تیزی و با الهام از آرمان های اصیل انقلاب اسلامی و تعالیم و رهنمودهای روح بخش امام خمینی (ره) برای مقابله با این توطئه بزرگ قیام کرد تا در راهی قدم بگذارد که عاشورائیان کربلا همراه سرور و مقتدای خویش حضرت ابا عبدالله الحسین (ع) قدم گذاشتند.

نقش روشنگرانه و فعالیت های سیاسی و اجتماعی

شیخ الشهید با درایت و ژرف اندیشی و دورنگری احساس کرده بود که تربیت کادرهای ورزیده و شایسته و توانا و آگاه به مسائل زمان و آشنا و مسلط به احکام و ضروریات دینی مهم‌ترین و ضروری‌ترین نیاز یک جنبش مقاوم می‌باشد.

می‌گویم یا آنچه که در صحنه واقعی به وقوع پیوست از زمین تا آسمان فاصله دارد.

مگر می‌توان آن همه عظمت را به خامه قلم کشید و چه کسی است که بتواند به خاک ذلت نشستن صهیونیست‌ها را به وصف قلم در آورد؟ چه کسی می‌تواند شکست دشمنی خونخوار و مستکبر و ضد بشری چون رژیم سیاه اسرائیل را نمایان سازد. در این سالیان دراز گذشته، آنچنان کارهای بزرگ و باشکوه توسط شاگردان مکتب شهید راغب حرب و سید عباس موسوی خلق شده که بسیار فراتر از زمان خویش است.

از نظر اینجانب هر آنچه را که تا به امروز خلق شده و مقاومت قهرمان در آینده رقم خواهد زد نقش امثال شهید راغب حرب و شهید سید عباس موسوی را بسیار برجسته و پر رنگ می‌بینم. چون خود سالیان درازی را از نزدیک شاهد این ماجرا بوده و دستی بر آتش داشتم می‌گویم و مهر تایید بر آن می‌زنم. و خوشا به حال آنانی که دانستند چگونه زیستن را، و چگونه رفتن را، که همان راه پر افتخار شهادت بود. خوشا به حال آنان که سر بلند زیستند و سر بلند رفتند و سر بلند در روز رستاخیز بر می‌خیزند.

شهادت پیشگی منطق خاص خود را دارد. فرهنگ خاص خود را دارد. ادبیات و فلسفه خاص خود را دارد که با معیارهای بوروکراسی حاکم بر جهان قابل مقایسه نمی‌باشد. شهادت شعله‌های فروزان عشق و ایمان و دلدادگی به معبود و از خود بی‌خود شدنی است که از ناحیه خداوند عشق به منتخبین این راه ارزانی می‌دارد. ■

دیدار و گفت و گو می‌کرد. درباره اوضاع مسلمانان و رویدادهای لبنان بحث و تبادل نظر به عمل می‌آورد. او که از سرچشمه زلال روح الله بهره فراوانی گرفته بود آنچنان خود را وقف خدمت به مردم کرده بود که بی‌قرار شب و روز در روستاهای جنوب لبنان عاشقانه کمر همت بسته و به مدد شور ایمانی و انقلابی خویش به مشکلات مردم رسیدگی می‌کرد. **مهم‌ترین دستاورد شیخ در مدت حیات کوتاه او در جنوب لبنان کدام است؟**

اگر خواسته باشیم یکی از مهم‌ترین و برجسته‌ترین ابعاد وجودی شیخ الشهداء راغب حرب را مورد بررسی و کنکاش قرار دهیم همین کادرسازی و تربیت هسته‌های اولیه و آگاه مقاومت است که در مراحل بعدی درخت تنومند مقاومت اسلامی را بارور کردند. او با تربیت نسلی آگاه توانست با کمک سایر هم‌زمانش در جبهه‌های گوناگون مقاومت در برابر اشغالگران و سازش‌کاران و احزاب سکولار در مقطع حساسی از تاریخ لبنان عظمت‌های بی‌ظنیر و تاریخی برای مسلمانان آن کشور رقم زند. سرانجام دو دهه بعد رژیم خون آشام و تاندان مسلح که عربده‌های او گوش عالم را پر کرده بود که ارتشی اسطوره‌ای و شکست‌ناپذیر دارد، توسط همین شاگردان راغب حرب و سید عباس موسوی و سید حسن نصر الله به خاک سیاه ذلت افتادند، و طعم تلخ و سنگین شکست را بارها توسط همین محرومان و مستضعفان تربیت شده در دامان آن عزیزان بزرگ چشیدند.

گریه‌های ذلیلانه سربازان شکست خورده دشمن و فرار آنان از میادین نبرد جنوب لبنان را فراموش نکرده‌ایم. چگونگی شکار تانک‌های پیشرفته مرکاوا با اراده پولادین شاگردان مکتب شهید راغب حرب

در جریان جنگ ۳۳ روزه سال ۲۰۰۶ را به یاد داریم. یادمان نرفته که چگونه دشمن مانند موش آب کشیده در سال ۲۰۰۰ میلادی از جنوب لبنان مجبور به فرار شد، و بسیاری از ابزارهای جنگی خود را در میدان بر جای گذاشت. هنوز آن حماسه بزرگ تاریخ که در جنگ ۳۳ روزه تجلی یافت یادمان نرفته است. صحنه‌های شلیک موشک‌های مقاومت که به اذن الهی بر سر دشمن صهیونیستی فرود می‌آمدند و ترس و پریشانی و ناامیدی را بر اردوگاه دشمن می‌باریدند فراموش نخواهیم کرد. آنچه

نیابت از دشمن بر علیه مجاهدان و رزمندگان نه تنها کارشکنی می‌کند بلکه با دشمن ملت خویش همکاری و همفکری دارند. انقلابیون را دستگیر و تحویل دشمن می‌دهند. این چیزی است که امروزه جلوی چشمانمان اتفاق می‌افتد.

آیا شهید راغب حرب مستقل عمل می‌کرد یا با مؤسسات و حوزه‌های دینی و برخی روحانیون مبارز لبنانی هم همکاری داشت؟

به نظر اینجانب شیخ شهید با درایت و ژرف اندیشی و دورنگری احساس کرده بود که تربیت کادرهای ورزیده و شایسته و از لحاظ فکری توانا و آگاه به مسائل زمان و آشنا و مسلط به احکام و ضروریات دینی مهم‌ترین و ضروری‌ترین نیاز یک جنبش مقاوم می‌باشد. لذا با همکاری هم‌زمانش نظیر شهید سید عباس موسوی و دیگر علمای اعلام جنوب لبنان همچون علامه سید محمد حسین فضل الله و مرحوم شیخ محمد مهدی شمس الدین وارد صحنه پیکار شد و از طریق منبر جمعه و حسینیه و مجالس وعظ و سخنرانی و با استفاده از همه فرصت‌های گوناگون به روشنگری پرداخت، و نسلی آگاه و شجاع و تیزهوش و مسلح به سلاح ایمان و عقیده و شعور سیاسی به وجود آورد که دشمن شناسی را در مکتب او آموخته بودند.

از میزان عشق و علاقه او به امام خمینی (ره) و انقلاب اسلامی چه شناختی دارید؟

به درستی که شهید شیخ راغب از شاگردان وفادار انقلاب اسلامی بود. خط مشی مبارزاتی خویش را از مکتب روح بخش روح الله موسوی خمینی (ره) فرا گرفته بود. هرگز آرام نگرفت تا بتواند در گذر زمان رسالت بزرگ خویش را به پایان برساند. همواره به تهران می‌آمد و با مسئولان جمهوری اسلامی ایران